MINDERVALIDELIFT vv.HEERJANSDAM

Lang niet alle zaken, waarover de dorpsraad in het verleden een besluit mocht nemen, werden bekend bij de dorpsbewoners. Eén van deze besluiten was om een substantiële bijdrage te verstrekken aan de voetbalvereniging voor het aanbrengen van een lift in het mooie complex aan de Molenwei. Dit is amusant verlopen maar tegelijkertijd was het zeer serieus gezien de hoogte van het bedrag. Het was begrijpelijk dat het financiële budget van de club niet toereikend was om deze erg belangrijke aanpassing aan het complex te realiseren.

HET DORPSRAAD BUDGET.

Over het dorpsraad-budget het volgende. Het jaarlijks te besteden bedrag bestond destijds uit twee posten. Eén bedrag mocht vrij worden besteed aan zaken in het algemeen belang van de Heerjansdamse gemeenschap. Dat kon van alles zijn. Een tweede post bedroeg ongeveer Euro 13.000,- die alleen na goedkeuring van het college van B&W mocht worden uitgegeven. Dit bedrag was bedoeld voor onderzoek en advies door een officiële professionele instantie voor bijvoorbeeld “jeugdwerk”. In 2009 hadden we hiervoor geen speciaal doel voor ogen. Eigenlijk vonden we het ook niet altijd noodzakelijk om hieraan zoveel geld te besteden. Wel liep de dorpsraad tegen het probleem aan, dat door hiervan geen gebruik te maken, het bedrag in de onbekende en ontoegankelijke pot van de algemene middelen zou belanden. Dat wilden we wel voorkomen. Een idee werd geboren.

DE LUNCH.

Destijds hadden we één keer per jaar een lunch met het college van B&W met nog enkele hoogwaardigheidsbekleders. Tijdens zulke gesprekken konden wij onze wensen en grieven naar voren brengen. Het werd zondermeer een aangenaam verpozen in het Zwijndrechtse. Wel kreeg het zeker voor mij persoonlijk een bijzonder tintje. We hadden met elkaar afgesproken toestemming te vragen om van de €13.000,- een bedrag van € 10.000,- te mogen besteden voor de aan te brengen lift van de voetbalclub. In een ontspannen sfeer met een lekker broodje, koffie, thee, en wat fruit, ging het gesprek al snel over de voetbalclub. Onze toelichting werd, hoe kan het ook anders, met het nodige chauvinisme gebracht. Ons verhaal over het landkampioenschap in 1988 maakte indruk. Dat Heerjansdam zelfs een eigen clublied had, trok zowaar het gezelschap over de streep. De toestemming van B&W werd gegeven maar op één voorwaarde. Het clublied moest ten gehore worden gebracht. Omdat niemand dit lied kende, werd naar mij gewezen. Dit was schrikken, maar na grote aarzeling en zinloos protest, trok ik toch de stoute schoenen aan. Een zwak applaus werd mijn deel, maar was meer uit beleefdheid dan over de waardering voor mijn zangkwaliteiten. Wij natuurlijk blij voor de toestemming die we kregen en de club natuurlijk in zijn sas met de Euro 10.000,-. De lift kon worden gerealiseerd maar niet alleen door de bijdrage van de dorpsraad, maar mede door een fiks bedrag van de Woningbouw Vereniging Heerjansdam. Ook het dakbedekkingsbedrijf HDO droeg haar steentje bij. Van belang is nog te vermelden, dat dit zonder de inbreng van de onmisbare vrijwilligers zeker toch nog een probleem zou zijn geweest.

Het clublied is al van halverwege de vorige eeuw, nostalgie dus, maar toch :

Wij komen het veld in vol geestdrift en één van zin
Wij spelen aan het einde net zo fel als in het begin
Wij staan aan de kop daar is niets meer aan te doen
Wij willen steeds hoger. SVH wordt kampioen

****

Wij stalen onze spieren door sport in de buitenlucht
Steeds dapper wordt gestreden, wij weren ons ge-
ducht
De trots van ons dorpje verwierven w'ons menig
keer
Daarom hup kampioenen aan SVH de grootste eer

****

De strijd is gestreden, de strijd op het groene veld
De puntjes zijn binnen en de ranglijst opgesteld
Wij bleven aan de kop daar kan niemand wat aan
doen
Wij kunnen weer zingen, SVH. wordt kampioen

Toch nog iets over dit verleden. Wanneer we in de vijftigerjaren met de bus Heerjansdam naderden, dan gaf de aanvoerder van het elftal, ongeveer ter hoogte van de Achterzeedijk (Buitendijk), het sein en werd ons clublied uit volle borst ingezet. Zo bereikten we al zingend de kerkstoep, waar we werden verwelkomd door een aantal enthousiaste supporters. De uitslag hadden ze al meegekregen via een aanplakbiljet aan de winkelruit van Jan de Deugd, de toenmalige kruidenier. Bij verlies was het heel andere koek. Geen zingende spelers of supporters, die ons stonden op te wachten. Slechts een enkele "dij-harder", die met moeite zijn teleurstelling en met het nodige commentaar, om ons te verwelkomen. In dat opzicht is er óók in onze tijd totaal niets veranderd.

Joop van der Ent
e-mail : joopvanderent@upcmail.nl

De ingebruikname lift Vlnr. : Leen Huisman, Gert de Koning, Janus van Peenen, Ab Bruggink en Joop van der Ent